

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **A. V.**, zastoupený JUDr. Viktorem Pakem, advokátem se sídlem Praha 2, Francouzská 28, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany**, Tychonova 221/1, Praha 6, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2014, č. j. 239-2/2014-1322, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Ad 15/2014, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., takto:

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 28. 1. 2016, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 1. 2. 2016, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a nařízení jednání a rozhodnutí ve věci samé vedené u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) pod sp. zn. 10 Ad 15/2014.

V odůvodnění svého návrhu uvedl, že řízení v předmětné věci bylo zahájeno podáním žaloby ze dne 26. 6. 2014 městskému soudu; dne 1. 10. 2014 mu soud zaslal vyjádření žalovaného k žalobě a od té doby se ve věci nic nestalo. Má za to, že v jeho věci dochází k průtahům a proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud přikázal městskému soudu neprodleně nařídit jednání a ve věci rozhodnout. Svůj návrh doplnil přípisem, Nejvyššímu správnímu soudu doručeným dne 11. 2. 2016; v něm zopakoval již dříve vyslovené námitky i návrh na určení lhůty městskému soudu k rozhodnutí o věci.

K návrhu se vyjádřil soudce Mgr. Kamil Tojer; který uvedl, že ke dni podání předmětné žaloby předchází v této věci podle přiděleného pořadí nápadu příslušného soudce v senátě 7 a 10 jedna věc z roku 2011, 20 věcí z roku 2012, 28 věcí z roku 2013, 25

věcí z roku 2014 a 10 věcí přednostní povahy. Daná věc tedy nepřišla dosud na pořad projednání vzhledem k rozsahu celkového nápadu. Zdůraznil, že soud je vázán § 56 s. ř. s. a zásadně projednává věci podle pořadí nápadu.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou, doručenou městskému soudu dne 30. 6. 2014, domáhal zrušení rozhodnutí ministerstva obrany ve věci náhrady škody za služební úraz.

Usnesením ze dne 15. 7. 2014 vyzval městský soud navrhovatele, aby ve lhůtě 10 dnů zaplatil soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, poté, přípisem ze dne 18. 8. 2014 zaslal žalovanému žalobu k vyjádření, poučil jej o složení senátu a o možnosti vznést námitku podjatosti. Vyjádření žalovaného k žalobě došlo městskému soudu dne 11. 9. 2014. Následně soud přípisem ze dne 23. 9. 2014 přeposlal zástupci navrhovatele vyjádření žalovaného a poučil jej o složení senátu. Dne 26. 1. 2016 byl městskému soudu doručen návrh na určení lhůty k provedení úkonů, který byl následně dne 1. 2. 2016 předložen zdejšímu soudu.

Nejvyšší správní soud neshledal návrh důvodný.

Jak již zdejší soud několikrát ve své judikatuře konstatoval, průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Nejvyšší správní soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, a to zejména s ohledem na kritéria stanovená v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, jimiž jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup krajského (městského) soudu.

Nicméně uvedená kritéria nic nemění na tom, že krajský soud je podle § 56 odst. 1 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud dle § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. Ve věci navrhovatele vede městský soud řízení o žalobě proti nezákonnému rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. V dané věci se jedná o rozhodnutí o náhradě škody za služební úraz; nejedná se tedy o věc, která by podléhala režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

U kritérií zmíněných v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, tj. významu předmětu řízení pro navrhovatele a složitosti věci, Nejvyšší správní soud konstatuje, že tato kritéria je třeba vnímat v souvislosti s pravidlem vyjádřeným v § 56 odst. 1 s. ř. s., dle něhož soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly, pokud nejsou

pokračování

dány závažné důvody pro přednostní projednání věci. Jinými slovy, to, že věc je pro navrhovatele významná, resp. rozhodnutím žalovaného bylo významně zasaženo do finanční situace navrhovatele, *eo ipso* ještě neznamená, že krajský (zde městský) soud ji musí upřednostnit a rozhodnout o ní mimo pořadí. U řízení, která mají být zakončena meritorním rozhodnutím a která nespádají pod předností věci vymezené v § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s., je totiž prvořadé hledisko pořadí, v jakém věci soudu došly, jež odráží ústavní zásadu rovnosti, nikoli skutečnost, zda jde o věc složitou či méně složitou, resp. o věc pro účastníka významnou. Ke zmírnění či eliminaci nepříznivých dopadů rozhodnutí žalovaného např. do majetkové sféry účastníka řízení lze využít příslušných institutů upravených v soudním řádu správním, resp. občanském soudním řádu (odkladný účinek, předběžné opatření).

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání bylo zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Navrhovateli tak lze sice přisvědčit, že koncem roku 2014 měl soud nachystány a provedeny nezbytné úkony, aby mohl věc připravovat k případnému nařízení jednání a konečnému rozhodnutí. Celý rok 2015 se však pro vyřizování jiných žalobních věcí, jež této věci předcházely, nedostal k projednání nyní posuzované věci.

S přihlédnutím k dosavadnímu postupu městského soudu a provedeným úkonům v řízení Nejvyšší správní soud konstatuje, že jakkoli se může doba přesahující jeden rok, v níž se navrhovateli nedostalo rozhodnutí, jevit jako nepřiměřeně dlouhá, dle jeho konstantní rozhodovací praxe ještě nedosahuje intenzity, která by již znamenala porušení čl. 38 Listiny základních práv a svobod.

Posuzovaná věc nespadá do přednostního režimu, a proto je nutné respektovat pořadí napadaných věcí. Nejvyšší správní soud rozumí snaze navrhovatele domoci se co nejrychlejšího rozhodnutí dané věci, avšak její povaha není taková, aby umožňovala rozhodnout v přednostním režimu. Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. února 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předseda senátu

Aprk 3/2016